

ENTREVISTA A

Jordi Diaz Alamà

Artista i director de la Barcelona Academy of Art

Jordi Diaz Alamà (Granollers, 1986) és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Format a les grans escoles d'art clàssic internacionals i amb mestres contemporanis del realisme, la seva obra respon al cànon de la figuració clàssica contemporània però amb un estil personal, depurat i lliure de manierismes, en constant experimentació de nous conceptes i plasticitats. El 2013 va fundar la Barcelona Academy of Art, de la qual és docent i director. Les seves obres es troben a les col·leccions permanents del MEAM i del Museu Can Framis a Barcelona, i a col·leccions privades a Europa, els Estats Units i Austràlia. El Museu de Granollers acull el seu últim projecte expositiu basat en *La Divina Comèdia* de Dante, en col·laboració amb l'escultor Grzegorz Gwiazda.

Quan va néixer el teu interès per l'art?

L'art és molt vocacional. Vaig tenir la gran sort que en l'àmbit familiar em van empènyer a desenvolupar aquesta faceta, sobretot el dibuix. A la meua família, tots són de la branca empresarial, però el meu tiet era molt aficionat als còmics. Tant jo com la meua germana ens passàvem les tardes dibuixant amb ell.

Quina ha estat la teua trajectòria acadèmica?

Vaig estudiar a l'Escola Pia de Granollers i vaig fer el batxillerat artístic a Barcelona. Vaig enllaçar-ho amb Belles Arts i en acabar vaig anar a Chinchón. Allà va viure Goya! I fa uns anys hi havia la millor acadèmia d'Espanya en el seu moment, dirigida per un gran pintor, xilè, Guillermo Muñoz Vera. Va ser l'experiència més gratificant que he tingut a la meua vida. Érem un grup d'artistes, pintant unes 14 hores al dia, en unes instal·lacions increïbles, idíl·liques. Vaig aprendre moltíssim. I allà vaig conèixer l'escola de Florència i vaig decidir embarcar-m'hi.

Com va ser l'experiència a Florència?

Hi vaig estudiar tres anys, de manera interrompuda. Vaig ser el segon espanyol a formar-me en aquesta acadèmia. Hi vaig aprendre tant, que em va obrir les portes a la Universitat de Barcelona, on em van donar la possibilitat d'entrar com a professor de Belles Arts. Va ser una oportunitat que havia d'agafar. Vaig estar-m'hi uns dos anys. Havia de fer carrera a la universitat, però no hi vaig acabar d'encaixar. I vaig decidir anar a Florència a acabar els meus estudis i després tornar a Barcelona.

I vas fundar la Barcelona Academy of Art (BAA).

Tenia 26 anys i volia fer les coses d'una altra manera. Inspirat en Florència i amb acadèmies com la de Chinchón, vaig decidir muntar la meua pròpia acadèmia. En aquell moment, només érem cinc escoles a tot el món amb aquest tipus d'ensenyament, derivat dels segles XVIII i XIX, tal com s'estudiava antigament, però amb el programa adaptat a l'actualitat. El director del Museu Europeu d'Art Modern (MEAM), Jose Manuel Infiesta, em va donar suport des del primer moment.

I com ha anat evolucionant l'escola?

Estem entre les cinc millors acadèmies en arts figuratives de les 80 que hi ha al món. De fet som la més gran, per davant de Florència. L'Acadèmia ha anat evolucionant, s'ha fet més selecta. Ara som al centre de Barcelona, en un local magnífic d'uns 1.500 metres quadrats, situat en un edifici emblemàtic al costat de plaça Urquinaona. Som uns 30 artistes fent de mestres, 270 alumnes i tenim llista d'espera. Per l'acadèmia hi passen uns 800-900 alumnes l'any, el 70 % és gent de fora d'Espanya.

Has treballat en la creació d'un nou grau universitari.

Sí, és un projecte que vaig començar a treballar fa temps. Es tracta d'un nou grau que revolucionaria la docència internacional. Seria la primera carrera universitària internacional de Belles Arts especialitzada en arts figuratives, i això faria que tot el sistema d'acadèmies d'arreu del món pogués homologar-hi part dels seus estudis. Seria una moguda molt potent.

“Aquest projecte ha estat un viatge molt bonic i ara es tracta de compartir-lo. Espero que impacti i agradi molt a Granollers”